

EUGEN GIURGIU

TRATAMENTE NATURISTE în bolile femeilor

Redactori: *Florina Iacovachi, Ioana Bârzeanu*

Referent științific: *Tudor Crăciunoiu*

Corector: *Cătălina Simion*

Tehnoredactor: *Mariana Radu*

Copertă: *Dorin Dumitrescu*

© 2008, reeditare 2019

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate editurii
METEOR PRESS

Contact:

Tel./fax: 021.222.83.80

E-mail: editura@meteorpress.ro

Distribuție la:

Tel./fax: 021.222.83.80

E-mail: carte@meteorpress.ro

www.meteorpress.ro

ISBN 978-973-728-761-8

Descrierea CIP este disponibilă la Biblioteca Națională a României.

*Vă mulțumesc că ați optat pentru această carte,
care, sper, va fi una dintre cărțile dvs. preferate.*

*Eugen Giurgiu: Strada Aleea Detunata, bloc D2,
scara A, apartament 19, Alba Iulia, cod 510064.*

Această carte are un caracter
pur informativ și nu exclude sau nu înlocuiește
tratamentul medical prescris de doctor.
Nu suntem responsabili pentru aplicarea defectuoasă
sau nereușita vreunui tratament sugerat.
Autorul poartă responsabilitatea
asupra conținutului și opiniilor exprimate.

CUPRINS

INTRODUCERE	9
PRODUSE DE BAZĂ	11
Tinctura de propolis	11
Alifia de varză	12
Apa	14
AFECȚIUNI ȘI TRATAMENTE	21
Abcesul spațiului vezico-rectal (Douglas)	21
Achard-thiers	22
Aciditatea vaginală	23
Adenomul de col uterin	23
Afecțiuni ginecologice diverse	24
Afecțiunile ovarelor	31
Amenoreea	34
Anafrodisia	36
Anexita	48
Anovulația	52
Anteflecția uterină	54
Anteversia uterină	56
Apoplexia ovariană	56
Atrofia vaginală	57
Avortul	57
Bacterioza vaginală	58
Bartholinita	59
Bolile mucoasei genitale.....	60
Bufeurile	60

Calcifierile la sân	62
Cancerul de col uterin	63
Cancerul de sân (mamar)	74
Cancerul ovarian și uterin	87
Cancerul trompei uterine	89
Cancerul zonelor genitale și igiena intimă	90
Candidoza vaginală	92
Cervicita (Cervico-vaginita)	95
Chistul mamar	96
Chistul ovarian	97
Chistul ovarian funcțional	101
Chlamidiaza	104
Ciclu abundent	105
Cistita	105
Cistita alergică	110
Cistita interstițială	112
Ciuperca vaginală	113
Climacteriu	114
Colpita	116
Condiloamele genitale.....	119
Congestia genitală	123
Congestia uterină	125
Crăpăturile sânilor	126
Dereglările menstruale	128
Disgravidia	128
Dismenoreea	130
Displazia mamară	133
Durerile menstruale	133
Durerile postnatale	133
Endometrioza pelvică și ovariană	135
Fibromul uterin	139

Fistulele recto-vaginale	144
Fisurile mamelonare	146
Frigiditatea	151
Greața	163
Hemoragiile uterine	167
Hiperfoliculinemia	167
Hipermenoreea	169
Hipogalactia	170
Hipomenoreea	174
Hormonii	175
Incontinența urinară	183
Infecțiile ginecologice	185
Inflamația aparatului genital	187
Inflamațiile mamelonare	188
Insuficiența ovariană	190
Lactație în exces	192
Leucoreea	192
Leziunile colului uterin	193
Limfangita labiilor	194
Limfangita sânelui	195
Lubrifierea vaginală	196
Mâncărimi vaginale	197
Mastita acută	197
Mastoza fibrochistică	199
Menopauza	200
Menoragiile	209
Metrita	210
Metroanexitele	211
Metroragia	213
Metroragia în climax	213
Nodulii mamari	214

Respectivitate	217
Ovare dereglări de funcție	217
Ovare polichistice	219
Ovarita	220
Ovarita sclerochistică	220
Ovulație deficitară	221
Papilomatoza genitală	221
Parametrita	222
Prolaps uterin (Histeroptoza)	223
Rănila colului uterin	224
Sâni atoni	225
Sâni dureroși	225
Sarcina	226
Scurgerile mamare	227
Scurgerile vaginale	229
Spasme vaginale	231
Sterilitatea feminină	231
Tulburări de menopauză	234
Tulburări de menstruație	236
Uretrita	239
Uscăciunea vaginală	240
Vaginismul	241
Vaginita	242
Vegetațiile	245
Vulvo-vaginita	246
DACĂ DORIȚI SĂ...	247
Creșteți volumul și frumusețea bustului	247
Întăriți caracterele feminității	250
Nașteți mai ușor	253
Suplimentați necesarul de calciu	254

INTRODUCERE

Prezenta carte este un manual simplu, care se adresează tuturor femeilor, indiferent de vârstă. Nu este un tratat de specialitate – deși conține o serie de informații de specialitate, explicate însă cât mai simplu – dar cunoștințele suplimentare pe care vi le oferă vă pot ajuta să vă îmbunătățiți sănătatea.

Acest lucru cred că este foarte important pentru foarte multe femei care nu au pregătire medicală, dar care doresc să își cunoască mai bine corpul și, eventual, să se ferească de anumite afecțiuni. Principalul obiectiv al acestei cărți este de a vă oferi o serie de remedii naturiste simple, care se pot aplica în casă, fără a fi nevoie de o pregătire specială.

Este foarte indicat ca, în toate cazurile în care se optează pentru unul dintre remediile prezentate în această carte, să se consulte înainte medicul specialist, singurul în măsură să stabilească un diagnostic precis și să vă prescrie un tratament adecvat. Chiar dacă alegeți un tratament naturist, în niciun caz nu se va exclude intervenția medicului și acordul lui. Pentru că, orice tratament suplimentar cu plante trebuie să fie avizat de medicul specialist.

Un alt aspect care mi se pare important este faptul că foarte multă lume folosește plantele sub formă de praf. Într-adevăr, este o metodă prin care principiile plantelor rămân intacte. Atenție, însă ! Unele plante nu sunt culese de dumneavoastră și nu sunt spălate înainte de a fi uscate. Toată lumea știe că orice fruct trebuie spălat înainte de a-l consuma. Plantele medicinale – în majoritatea lor – sunt recoltate de pe sol, unde posibilitatea de a se infesta este mult mai mare. Cu toate acestea, nimeni nu spală

Respectiv, plantele după recoltare, deoarece prin spălare se pierd o serie de principii active. De asemenea, nu există locuri sterile pentru uscarea plantelor. În concluzie, chiar dacă au fost spălate după recoltare, la uscare, există pericolul să se contamineze cu o serie de germeni patogeni.

Din această cauză, este mult mai bine ca plantele medicinale să se folosească sub formă de infuzii sau decocturi și tincturi. Este recunoscut faptul că tinctura este mult mai eficientă în tratament, deoarece poate să extragă cele mai multe principii active din plantele respective.

Alt aspect este durata de folosire a plantelor medicinale. Chiar dacă vă place foarte mult un anume aliment, consumul lui repetat și exagerat duce la saturație, iar organismul ajunge să îl respingă. La fel se întâmplă și cu plantele medicinale. Nu este recomandabil să se folosească pe perioade mai mari de 30 de zile. După acest interval, puteți introduce o altă plantă sau chiar să alternați plantele în funcție de preferințe și posibilități. De aceea am și trecut, la fiecare afecțiune, o listă întregă de plante recomandate, pentru a avea de unde să alegeți.

O altă atenționare: plantele au un efect mai lent decât medicamentele, așadar, tratamentul durează mai mult, însă nu are efecte secundare nedorite. În schimb, rezultatele obținute vor fi de durată.

În cazul în care aveți dubii asupra unui tratament, puteți să-mi scrieți. Este mai simplu decât să faceți un tratament greșit. Puteți vorbi cu un medic sau un farmacist, care vă pot da o serie de sugestii utile. Prezenta carte nu exclude ajutorul medicului, ci oferă un tratament suplimentar care nu poate dăuna, în niciun caz, pentru că am omis cu bună știință plantele care ar putea să vă facă rău sau care sunt toxice.

PRODUSE DE BAZĂ

Așa cum nu vă lipsesc aspirina și antinevralgicul din dulăpiorul cu medicamente, așa nu ar trebui să vă lipsească din casă tinctura de propolis, varza și... apa. Pentru că efectele lor benefice sunt unanim recunoscute și au un spectru larg de acțiune.

TINCTURA DE PROPOLIS

Această tinctură este recomandată ca tratament în foarte multe afecțiuni, datorită multiplelor sale efecte benefice. Prin conținutul său divers de flavonoizi, propolisul exercită o acțiune directă asupra macrofagelor, determină sinteza de interleukină și interferon, și influențează factorul de necroză tumorală. Constituenții de bază ai propolisului determină distrugerea celulelor tumorale prin apoptoză, îndeosebi în neoplaziile renale și hepatice.

Se va lua tinctură de propolis făcută de Apicola. Este vorba despre tinctura de propolis cu concentrație 30%, care se găsește de vânzare la toate magazinele Apicola din țară. Aceasta este recoltată de pe suprafețe mai mari de teren și este mult mai eficientă decât cea recoltată de pe suprafețe mai mici de teren.

Administrare

Se vor lua câte 2 picături de tinctură la fiecare 5 kg corp. Dacă aveți 50 kg, atunci va trebui să luați 20 de picături de 3 ori pe zi. Cel mai eficient mod de administrare: se pune pe un miez

de pâine, se mestecă bine în gură, apoi se înghite. Tinctura se ia de 3 ori pe zi, cu 15 minute înaintea meselor principale, pentru a nu intra în combinație cu alte alimente și pentru a fi mai ușor asimilată de organism.

Este bine ca acest tratament să se facă cel puțin 15 zile, fără întreruperi – se poate urma însă și ani de zile, fără a produce efecte negative în organism.

Tinctura de propolis este un antibiotic natural, cu spectru mare de acțiune, care se poate lua fără antibiogramă. Vă puteți testa însă singure dacă nu aveți alergii la acest produs. Puneți 3-5 picături de tinctură pe o bucată de pâine și mestecați bine, după care înghițiți. Faceți acest lucru seara. Dacă până dimineață nu apar fenomene alergice, înseamnă că puteți s-o luați fără teamă.

Un efect neplăcut al tratamentului cu tinctură de propolis îl constituie îngălbenirea dinților. Pentru a preveni acest posibil neajuns, trebuie să puneți sare pe periuța de dinți și să vă spălați pe dinți, după fiecare administrare de propolis. În acest fel, dinții vor deveni din nou albi, chiar mai albi decât înainte, deoarece se vor elimina și depunerile existente înainte de tratament.

ALIFIA DE VARZĂ

Foile de varză strivite și aplicate extern pot vindeca o serie de afecțiuni mai mult sau mai puțin grave. Acest lucru este recunoscut de toate forurile medicale și verificat în urma multor cercetări. Mai eficient decât foile este însă unguentul – sau alifia de varză – pentru că aceasta poate pătrunde mult mai ușor în organism. Acesta este motivul pentru care am preparat un unguent care s-a dovedit eficient în foarte multe afecțiuni. Practic, durerea cedează după 15 minute de la aplicare, chiar

dacă este o durere vie. La acest unguent se poate adăuga una dintre tincturile din plante care se găsesc gata preparate la toate magazinele naturiste și care sporesc eficacitatea tratamentului.

Prepararea alifiei de varză nu necesită nici cunoștințe, nici instrumente speciale. Se poate face în orice gospodărie, iar metoda este foarte simplă și extrem de eficientă.

Alifia de varză este folosită de sute de ani cu succes în țări ale Europei Occidentale. Se ung zonele afectate sau dureroase, iar locul respectiv este legat apoi cu o bucată de pânză curată. Efectul benefic se constată cam în 2 ore de la aplicare. Este necesar să se repete de 2-3 ori pe zi.

ALIFIA DE VARZĂ

Ingrediente: 50 ml suc de varză crudă (cam 3-4 linguri), 200 g untură de porc (sau lanolină de la farmacie), 1 linguriță ceară de albine de la Apicola, 10 ml ulei (1 lingură) de germeni de porumb sau de palmier (se poate înlocui și cu ulei de floarea-soarelui), 10-15 ml alcool rafinat de 38-40° (sau 3 lingurițe tinctură din plante), 1/2 -1 linguriță miere de albine.

Preparare: Untura (sau lanolina) și ceara de albine se pun la încălzit într-un vas emailat, se lasă să se topească, se amestecă și se adaugă uleiul. Se încălzește totul până la 60° C. Separat, se încălzește zeama de varză crudă, la aceeași temperatură, se adaugă mierea de albine și alcoolul rafinat sau tinctura din plante și se omogenizează bine. Cele două compoziții se pun într-un vas și totul se amestecă încet, până se răcește. Alifia astfel obținută se păstrează în borcan. Deși preparatul rezistă timp de 2-3 luni, nu este indicat să faceți o cantitate mai mare. Cine dorește poate adăuga la sfârșit o anumită aromă: esență de pin, de levănțică, de trandafiri sau de iasomie (din aceasta se pun numai 10 picături și este indicată în special copiilor). Dacă preparatul

Respectiv, se face cu lanolină, nu se râncezește așa de repede și se poate păstra o perioadă mai lungă de timp.

În locul alcoolului se poate folosi una dintre tincturile de plante, în funcție de tipul afecțiunii, cumulând astfel efectele plantei respective cu cele ale verzei.

Axungia – untura de porc este superioară altor mase grase, pentru că poate pătrunde în piele mult mai ușor și are un efect deosebit. Se va folosi numai untura proaspătă și neșărată.

Lanolina – intră și ea foarte bine în piele și este cea mai utilă deoarece poate încorpora mai multă apă decât orice altă masă grasă.

Mierea – se adaugă doar în cazurile în care se cere o alifie cicatrizantă, sau dacă trebuie tratată o tumoare sau un abces, deoarece este un foarte bun cicatrizant.

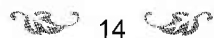
Administrare

Alifia de varză poate fi folosită ca cicatrizant în foarte multe afecțiuni ale pielii, aplicată în strat subțire de 2-3 ori pe zi. Pentru că pătrunde mult mai rapid în piele, poate contribui la diminuarea durerilor. Este recomandată în artroze, dureri reumatice sau de altă natură.

Pentru diminuarea tumorilor sau în cancerul pielii se folosește alifia îmbogățită cu tinctură de arnică sau de rostopască. Se aplică local, în strat subțire, apoi, dacă este cazul, se poate pansa. Se spală înainte zona respectivă cu ceai cald de rostopască sau de brusture.

Apa

În organismul uman, întocmai ca în mijlocul naturii, apa se află într-o continuă circulație și primenire. Prin intermediul pielii pierdem circa 500 ml de apă pe zi, prin aerul

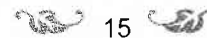
expirat 350 ml, iar prin urină 2000 ml. Apa reprezintă 2/3 din organismul uman. Un adult de 70 kg are cel puțin 50 l de apă, 50% din întregul nostru conținut hidric este cantonat în celule, 45% în spațiile intracelulare și numai 5% în sânge.

Circulația se efectuează în organism nu numai din interior spre exterior, ci și invers. Sursele exogene de apă ale organismului uman sunt: apa propriu-zisă, cea provenind din alimente și cea provenind din oxidarea acestora. Contrar cu ceea ce se crede în mod obișnuit, alimentele reprezintă o sursă importantă de apă, fiind știut faptul că anumite zarzavaturi și fructe conțin până la 95% apă. Până și carnea are în compoziția ei aproape 70% apă. Apa se poate forma însă și în corpul uman – este așa-numita apă endogenă. Aceasta se formează prin polimerizare în cursul proceselor metabolice: 100 g de grăsimi produc 107,4 ml apă. Aceeași valoare se ridică în cazul proteinelor 41,3 ml, iar al alcoolului 117,4 ml.

Procesul involuției, al îmbătrânirii, este direct legat de diminuarea posibilităților organismului de a metaboliza și păstra apa. Conținutul de apă al unui embrion de trei zile este de 97%, același conținut scade la embrionul de trei luni la 91%, iar la cel de opt luni la 81%. Pierderile de apă ale organismului se accentuează progresiv. La 30 de ani, conținutul hidric al organismului este de 60%, iar la 70 de ani, de numai 46%.

Pe măsură ce îmbătrânim, ne „uscăm” în mod treptat, așa cum se întâmplă, de exemplu, și cu arborii. Apa este cea vinovată de apariția ridurilor, deoarece în copilărie și adolescență, organismul conține mai multă apă, care ajută pielea să rămână întinsă și elastică. Odată cu îmbătrânirea organismului, se pierde din cantitatea de apă și pielea devine mai uscată și, prin urmare, mai ridată.

Setea este provocată și de obișnuință și de nevoia organismului de apă. Nu există senzație mai chinătoare decât

Respectarea. Dacă fără mâncare omul poate rezista o lună de zile, să zicem, fără apă nu poate rezista decât câteva zile.

Poate vi se va părea surprinzător faptul că apa poate să trateze cele mai multe boli și asta într-un timp record. Singura condiție e să se respecte acest tratament cu sfințenie.

Kuhne a fost primul terapeut care a anunțat și testat totodată valoarea apei în tratarea foarte multor afecțiuni. De la consumul propriu-zis al apei, așa cum voi descrie mai jos, până la diferite băi (calde sau reci), apa s-a dovedit extrem de utilă și indispensabilă. Fără ea, de multe ori nu se poate obține efectul terapeutic sperat în urma tratamentului. Acest lucru este posibil deoarece apa este elementul care se găsește în cea mai mare cantitate în corpul uman.

Apa spală organismul de toxine ajutând la eliminarea lor și favorizând totodată vindecarea diverselor maladii. Studiile clinice efectuate de japonezi au demonstrat că tratamentul cu apă este foarte eficient în absolut toate cazurile. Apa este un adevărat diuretic fiziologic. Toate medicamentele utilizate în diferite afecțiuni au un grad mai mic sau mai mare de toxicitate și, dacă se folosește apă curată în cantitate mai mare, aceasta contribuie la eliminarea substanțelor toxice acumulate în organism fără ca acestea să lezeze rinichii. În general, fiecare om ar trebui să elimine 2 litri de urină pe zi, lucru simplu de verificat.

Nu trebuie să întrerupeți tratamentele pe care le faceți pentru că, suplimentar, urmați un tratament cu apă. Ele vor fi și mai eficiente.

Multă vreme s-a crezut că apa nu se recomandă bolnavilor cu edeme sau ascită; s-a demonstrat însă că și în aceste cazuri, este utilă și contribuie la eliminarea excesului de lichid din organism. Aportul de electroliți extracelulari este foarte important, iar consumul de apă va dizolva treptat și o serie de

săruri acumulate în organism. În loc să se limiteze aportul de sodiu (sare), mai simplu este să se mărească consumul de apă, necesară organismului.

Pentru ca tratamentul să fie cât mai eficient, apa trebuie tratată.

Tratarea apei

Se spală foarte bine o lămâie, cu multă apă și o perie, după care se lasă 20 de minute în apă. Se rade apoi pe răzătoarea fină și se pune într-o sticlă. Separat, se stoarce sucul de la lămâie și se introduce, după filtrare, într-un litru de apă. Se lasă 24 de ore la temperatura camerei.

Cine nu suportă gustul de lămâie poate să folosească rădăcină de morcov, spălată de asemenea cu multă apă și rasă pe răzătoarea mică. Se pune la 1 litru de apă.

Se adaugă 1 linguriță de argilă galbenă sau verde la 1 litru de apă la temperatura camerei. O argilă bună este cea care se folosea la fabricarea oalelor. Se găsește în orice localitate, dar se va lua din locuri cât mai ferite de poluare.

Atenție! În fiecare zi se va face alt preparat. Perioada de păstrare nu trebuie, în niciun caz, să depășească 48 de ore de la preparare.

Administrare

Indiferent de modul în care preparați apa, aceasta se va ține timp de 24 ore la temperatura camerei, apoi se filtrează înainte de consum.

În prima zi, se bea dimineața, la trezire, 1 ceașcă de apă. Apoi, timp de 45 de minute, nu se mai consumă absolut nimic. A doua zi, se beau 2 cești. A treia zi, 3 cești. Abia în a patra zi se poate consuma cantitatea necesară, adică 4 cești. Începând din a patra zi, se vor bea dimineața între 700-800 ml de apă.

Tratamentul acesta se va continua sub formă de cură, indiferent de celelalte tratamente prescrise, până la vindecarea afecțiunii. În funcție de specificul bolii, se apreciază că termenul de vindecare minim este de:

- a) 10 zile – pentru afecțiuni minore: gastrită, infecții diverse, constipație, afecțiuni intestinale ușoare, afecțiuni ginecologice sau ovariene, boli ușoare;
- b) 30-45 zile – pentru ulcer stomacal, hepatite, diabet, boli medii ca gravitate;
- c) 60 de zile – în cazul tuberculozei, afecțiunilor renale mai grave, afecțiunilor interne gen pancreatită, hipertensiune arterială, obezitate etc;
- d) 180 zile – pentru cancer cu orice localizare și în orice stadiu.

Cum poate să influențeze în bine consumul de apă? Foarte simplu, eliminând celulele necrozate din organism, favorizând o mai bună circulație a sângelui și grăbind vindecarea.

În concluzie, se poate testa acest tratament cu bani foarte puțini și cu efecte deosebite pentru organism. Nu există boală care să nu fie influențată pozitiv de o cură cu apă, deci nu vă rămâne decât să încercați.

Consacrarea terapiei cu apă ca metodă recunoscută de vindecare a fost opera pastorului german Sebastian Kneipp (1821-1879). Pentru reglarea tranzitului intestinal, Kneipp recomanda ca, pe lângă apa consumată dimineața, să se mai bea câte o lingură de apă din jumătate în jumătate de oră, pe tot parcursul zilei. Conform teoriei sale, apa provoacă modificări vitale în organism, asupra diferitelor aparate și țesuturi. Apa

incită forțele latente ale organismului, dirijând activitățile organice, având acțiune net superioară medicamentelor care au și o serie de efecte toxice.

Kneipp a fost considerat regele apei. Știința medicală a trebuit să țină cont de acest pastor bavarez, care, ignorând regulile și tradițiile medicale, a vindecat nenumărați pacienți cu boli foarte grave, unele chiar incurabile, bazându-se doar pe hidroterapie. Numeroși au fost medicii care s-au deplasat la Wörishofen, orașul natal al preotului, pentru a se convinge de eficiența tratamentelor cu apă.

Virtuțile galvanizatoare ale hidroterapiei – cu condiția să fie judicios aplicată – nu sunt neglijabile. Adăugați la acestea un regim alimentar potrivit, exercițiile în aer liber și autosugestia și veți obține rezultate deosebite.

Iată ce scrie medicul german Albert Schalle despre Kneipp, în cartea intitulată *Cura lui Kneipp, cura reușitelor*: „Am tratat peste 20 000 de bolnavi, suferind de diferite boli, și pot să mă pronunț asupra rezultatelor. Având această bogată experiență, am nu numai dreptul, ci și datoria de a face cunoscute extraordinarele sale succese. Bineînțeles, cura lui Kneipp nu reprezintă un panaceu, ci o valoroasă metodă terapeutică, cu dimensiuni curative indiscutabile, unice, incomparabile. Este nepotrivit să explicăm aici metodele de tratament în funcție de fiecare afecțiune în parte, dar este util să amintim că nu a avut și nu are niciun efect nedorit ci, din contră, contribuie la vindecarea enorm de multor afecțiuni.”

Obiceicul moldovenesc, vechi probabil de sute de ani, de a-ți trata musafirii cu un pahar de apă rece și o farfurioară de dulceată se păstrează și azi în lumea satelor. Într-adevăr, apa este simbolul ospitalității, dar, în același timp, vindecă și întinerește.